

een hoognoodige algemeene actie van den geest op een goed plan te zijn gebracht. De hooggestemde inleiding kan ook in ons schrijvende vaderland van beteekenis zijn en daarom worde zij hier gesignaleerd.

Nieuw is het niet wat de redacteuren zeggen, maar nieuw is wel het uit werkelijken nood geboren timbre van deze onvermoeide, beheerschte stemmen, die ons voor de waarheden, dertig jaren geleden ook in ons land gezegd en geschreven, opnieuw wakker maken en doen luisteren, omdat er in de klank dier stemmen een echtheid en grootheid van leven wordt gehoord, die het typisch-literaire te boven gaat. De redacteuren doen een dringend beroep op de hooge roeping van den kunstenaar in dezen tijd. Zij ontkennen de sociaal-intellectueele voorspelling, dat de kunst feitelijk heeft uitgediend en overwonnen is. Zij ontkennen het afleidende en louter aesthetische van de kunst, die den mensch slechts zou onttrekken aan het werkelijke leven, aan zijn strijd en zijn plichten. Zij zien niet neer op het politieke leven, zij stellen zich sociaal in, omdat zij het innerlijke rijk niet hoogmoedig stellen tegenover een verachtelijke wereld van den tweeden rang, waarin alles verwerpelijk is. Integendeel. Zij zien juist de zending van den kunstenaar in een menscheelijke aanvaarding van het geheele leven, het aardsche inbegrepen. Zij doen een beroep niet alleen op het natuurlijke van den mensch maar vooral ook op datgene, waardoor de mensch in zijn totaliteit meer is dan natuur en dier, op zijn onderscheidingsvermogen en bewustzijn van geestelijken huize. Op zijn zin voor waarheid, echtheid, zuiverheid en waardigheid. Op zijn haat van hetgeen uit leugen, mode, sleur en bandeloosheid voortkomt. Het revolutionaire krijgt hier tevens zijn aristocratisch accent: juist in den kunstenaar roepen zij op de eenheid van traditie en vernieuwing. Zijn geestelijke herkomst telt weer; niet als een terugverlangen van hetgeen geweest is maar als het eeuwig nieuwe, dat ook met elementen van het verleden wordt opgebouwd.

Aan dergelijke menschelijke, indringende stemmen is behoefte, nu de phase van cynische critiek door een zekere lauwheid en moeheid is gevolgd en de innerlijke vurigheid gedooft scheen.

A. M. HAMMACHER

SIERKUNST OP DE PARIJSCHЕ TENTOONSTELLING

De salon des artistes décorateurs verschijnt jaarlijks op de Parijsche markt. Ettelijke jaren geleden scheidde zich een deel met sterken internationalen inslag af, maar van deze Sezession is na eenige omzwervingen niets meer gehoord. De andere had op een aan kunst en techniek in het hedendaagsche leven gewijde werelddtentoonstelling een leidende rol te spelen. In zijn paviljoen moest sinds de groote parade van '25 de ontwikkeling van sier- en nijverheidskunst worden samengevat en de uitstraling van leidraden voor de toekomst gespannen.